

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ ОВС У РОЗБУДОВІ
ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ**

Матеріали V

Міжнародної науково-практичної конференції

Частина 2

(26 квітня 2013 р.)

Одеса
ОДУВС
2013

УДК 351.74
ББК 67.401.133
Р68

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги.

Роль та місце ОВС у розбудові демократичної правової
Р68 держави : матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., ч. 2,
26 вітня 2013 р. — Одеса : ОДУВС, 2013. — 168 с.

До збірника ввійшли матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Роль та місце органів внутрішніх справ у розбудові демократичної правової держави» за такими напрямками: актуальні проблеми правового та соціально- економічного розвитку держави, актуальні проблеми адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності ОВС; актуальні проблеми досудового слідства та оперативно-розшукової діяльності; актуальні проблеми професійної підготовки працівників ОВС.

УДК 351.74
ББК 67.401.133

ЛОГІКО-КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОСМИСЛЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ

Розгляд соціально-правових пріоритетів як спеціального об'єкта логіко-методологічного дослідження продиктований, насамперед, внутрішнім концептуальним попитом як власне сфер знань і практичною спрямованістю модернізації конкретних напрямків, так і всього соціального пізнання. Насичення емпіричних і теоретичних схем соціально-правових пріоритетів конструктами незвичайно високого ступеня умовності й абстрактності потребує з'ясування дозволених меж активності суб'єкта в розумовому осягненні дійсності, впливу його перетворювальної діяльності на адекватність відображення досліджуваної дійсності збудованими системами знання. Тобто комплекс проблем щодо суті соціально-правових пріоритетів вимагає свого концептуального пояснення.

У нашому дослідженні функцію слід розуміти як виконання певної ролі одиничним соціально-правовим пріоритетом щодо загального (цілого), усієї системи обґрунтованих пріоритетів. Визначати функції пріоритетів – значить визначити те коло гносеологічних проблем, що підлягає аналізу, епістемологічній діагностиці й складає квінтесенцію змістовно-прогностичного конструювання цих пріоритетів.

Серед різноманіття функцій соціально-правових пріоритетів особливе місце належить поясненню й прогностиці.

Вихідним моментом у формуванні пріоритету виступає відбір інформації. Він тісно пов'язаний з описом змісту пріоритету – це логічна вимога до цього пізнавального процесу. Тут опис виступає як складова частини пояснення «сверідного прологу, преамбули, тому що воно здебільшого охоплює те, що лежить на поверхні» [1, 64].

Роз'яснення в обґрунтуванні пріоритетів відіграє вирішальну роль, тут розкривається сутність знання про пріоритет, надається оцінка розробленості рівня цього знання, а також обґрунтовується його соціальна значимість. У найзагальнішому вигляді роз'яснення є міркуванням, логічною відповідною операцією на поставлене питання.

Звісно, будь-який пізнавальний акт переслідує цілі, вони формулюються суб'єктом, який пізнає. Обґрунтування пріоритету завжди мало й має цілеспрямований характер. Для їх конструювання ця модель роз'яснення є визначальною. У чому ж полягає конструктивізм причинності роз'яснення? Насамперед у тому, що воно розкриває логіку руху думки суб'єкта, який навчає. Причинне роз'яснення своїми коренями сягає виникнення явища, і в цьому разі потребує від дослідника такого рівня абстрагування, утворення логічної моделі, яке сприяло б розумінню й засвоєнню його сутності, формувало б і розвивало його розумову діяльність і сприяло б формуванню сталих глибинних знань про об'єкт.

У конструюванні пріоритетів на всіх рівнях його обґрунтування широко застосовується структурно-функціональне роз'яснення. Воно застосовується як для аналізу наслідків, виникаючих у пізнавальному аспекті й народжуваних логікою розкриття інформації про об'єкт, що вивчається, так і для розкриття його внутрішньо-структурного змісту. Саме для розуміння сутності пріоритету, насамперед, є необхідним його роз'яснення як феномену. Структурне роз'яснення міститься в характеристиці будови цілісності об'єкта та визначення в ньому місця феномену, що пояснюється.

Раціональне роз'яснення полягає в з'ясуванні мотивів, якими керувався діючий суб'єкт, та у ствердженні, що у свідлі цих мотивів його дії були раціональними (розумними).

Розкриваючи різноманітні типи роз'яснення при обґрунтуванні пріоритету, необхідно брати до уваги, що воно відображає труднощі й суперечності, якими обтяжена ця процедура в реальній практиці. Тут, як і в інших актах пізнання, може мати місце омана. Проте остання виникає тоді, коли процес передачі інформації особі, яка навчається, й який має творчий характер, відображає не лише те, що було досягнуте людством раніше, а й містить у собі елемент прогнозування, до якого додаються елементи омани у вигляді уявлення й фантазії відносно можливості подальшого розвитку предмета, що вивчається. Омана може виникнути через те, що дослідник як пояснення застосовує саме роз'яснення, у цьому разі має місце псевдоомана, яка не відображає цілі й завдання його діяльності.

Отже, роз'яснення як елемент гносеологічного рівня спеціальних пріоритетів сприяє репрезентації їх змісту й відображає рівень розуміння суб'єктом їх структурно-змістовної сторони.

Вирішуючи питання щодо пізнання майбутнього, слід враховувати ту обставину, що зачатки майбутнього, тобто ті тенденції, які ведуть до нього, вже існують. Питання полягає саме у тому, що слід вміти відшукати та виокремити ті тенденції, зрозуміти результат та послідовність їхнього розвитку. Для цього необхідно провести глибинний і всебічний теоретичний аналіз, потрібне глибоке знання законів, визначаючих зміну сучасності майбутнім. Отже, передбачення майбутнього відбувається на основі глибинного діалектичного процесу відображення дійсності та носить характер об'єктивної істини.

Підсумовуючи окреслені диспозиції, зауважимо, що гносеологічний рівень соціально-правових пріоритетів можна представити як інтегративний елемент їх структури, який забезпечує поєднання цільових настанов, засобів і методів конкретного дослідження, визначаючи його місце й роль у загальному процесі пізнання конкретної царини соціального буття.

Література:

1. Пунченко О.Г. Гносеологические основания философской критики [Текст] / О. Г. Пунченко. – Одесса: Астропринт, 2000. – С. 64.

Рикін П.О.	
ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ В УКРАЇНІ.....	115
Рудий О.О., Сахно І.І	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ЗМІ ТА ОВС У ФОРМУВАННІ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ МЛПЦІЇ УКРАЇНИ.....	116
Самойлова Л.В.	
СУБ'ЄКТИ ЯК ЕЛЕМЕНТИ ЦИВІЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВІДНОСИН.....	117
Семелюк Д.М.	
МЕТОД МАНІПУЛЯЦІЇ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.....	118
Сенченко Д.А.	
ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ ЯК ЮРИДИЧНО-ФІЛОСОФСЬКА КАТЕГОРІЯ.....	119
Сичов С.О.	
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ КЕРІВНИКА ОРГАНУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ЧИННОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	121
Сідлецька Ю.С.	
ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТА У ВЧИНЕННЯ ТЕРОРИСТИЧНОГО АКТУ.....	123
Сідлецька Ю.С.	
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ТЕРОРИЗМ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ.....	124
Скнарь М.А.	
КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПОПЕРЕДНІЙ ДОСВІД.....	125
Соїн Д. Ю., Филипенко А.О.	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НЕВИЗНАНИХ ДЕРЖАВНИХ УТВОРЕНЬ (НА ПРИКЛАДІ ПРИДНІСТРОВСЬКОЇ МОЛДАВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ).....	128
Сопронюк Р.О.	
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ, СТРАТЕГІЯ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	130
Ставратій Ю.Ю.	
ПОНЯТТЯ ГОТУВАННЯ ДО ЗЛОЧИНУ ТА КВАЛІФІКАЦІЯ ДЕЯКИХ ВИДІВ.....	131
Темченко О.О.	
ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ.....	133
Трембус І.С.	
ЛОГІКО-КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОСМИСЛЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ.....	134
Узун-Куртогло В.И.	
ВИЗУАЛЬНА ДІАГНОСТИКА СОТРУДНИКАМИ ОВД ЕМОЦІОНАЛЬНОГО СОСТОЯННЯ СОБЕСЕДНИКА.....	135
Ульяник М.	
ПРАВО НА СУДОВИЙ ЗАХИСТ І ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ.....	136
Хлівна І.С., Твердохліб М.О.	
ГЕНЕТИЧНА ЕКСПЕРТИЗА ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ.....	137
Федорова В.В.	
ПРИРОДА СЕРВІТУТУ ЗА РИМСЬКИМ ПРИВАТНИМ ПРАВОМ.....	138
Цікул К.І.	
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ НАКАЗНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	139
Чабан О.	
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ.....	140
Чибук А.Ф.	
ПОНЯТТЯ ПРАВООХРАНИТЕЛЬНИХ ОРГАНОВ И РОЛЬ В СТРОИТЕЛЬСТВЕ ПРАВОВОГО И ДЕМОКРАТИЧЕСКОГО ГОСУДАРСТВА.....	142
Чистякова В.І.	
ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	145